

[Hagen Hagensen]

skne begrænsninger i fradrag for understøttelse til familiemedlemmer, ofte meget fjerne slægtninge, bosat i fremmede lande. Vi kan jo slet ingen mening have om, hvorvidt der egentlig er tale om nogen forsørgerpligt, og om det overhovedet kommer de pågældende til gode. Det er da også helt klart, at ordningen har medført misbrug, men det er ikke til at kontrollere. Den forskelsbehandling, der her finder sted i forhold til danske lønmodtagere, kan ikke fortsætte, og vi vil i den konservative gruppe medvirke til at fjerne den.

Regeringen nævner intet om de tilsvarende problemer, der er knyttet til fradrag for dobbelt husførelse, men vi gør opmærksom på, at også dette problem må inddrages, når der er tale om vore gæstearbejdes skatteforhold. Det er simpelt hen en nødvendighed, da også dette giver anledning til store vanskeligheder.

Som et led i hr. Stetters forsøg på at fremkalde en kvalificeret politisk debat om den mangelfulde indvandrerpolitik skrev han den 16. august i fjor i Jyllands-Posten om børneundervisning som en vigtig detalje og som noget, der er fyldt med mange problemer. Den faglige debat har verseret gennem nogen tid, og der kan henvises til en lang række indlæg herom. Men det er klart, at når der er børn af 120 forskellige nationaliteter, er der meget store faglige problemer, som det faktisk ikke er til at overse. Der er heller ikke nok støtte fra hjemmenes side, hvor ofte særlige regler for, hvorledes man skal leve, gør, at moderen vil blive holdt ude fra samkvem med andre og derfor ikke kan hjælpe børnene, der skal klare sig på dansk uden for hjemmet.

Trods det skal regering og folketing finde en linje, som er ansvarlig og holdbar. Det kan blive meget kostbart for samfundet, og problemerne er endda ikke klaret med øgede bevillinger. Hele området er spækket med menneskeligt og kulturelt konfliktstof. Jeg forstod da også på statsministeren, at både børn og voksne skal lære at beherske det danske sprog. Her har vi i øjeblikket kun fritidsloven til hjælp og de oplysningsforbund, der udøver en god gerning på dette område.

Den konservative folketingsgruppe konkluderer, at agter vort samfund ikke at eliminere det væsentligste af dette konfliktstof, må

konsekvensen blive, at vi yderligere begrænser indvandringen af fremmede statsborgere fra lande uden for Norden og EF, bortset naturligvis fra dem, der af politiske eller religiøse grunde søger asyl her. Fagfolk imødeser med største betænkelighed, at en alt for stor del af netop indvandrere udefra vil udvikle sig til sociale tabere.

En væsentlig del af den indvandrerpolitik, som dette folketing skal forme, omhandler opholds- og arbejdstilladelser og regler for udvisning. Der er for mig ingen tvivl om, at der bør udvises den allerstørste tilbageholdenhed med fremover – hvis der overhovedet bliver tale derom – at meddele opholds- og arbejdstilladelser til personer, der kommer fra fjerne lande med kulturer, der er helt afvigende fra vor.

Der er heller ingen tvivl om, at der bør fastlægges bedre retningslinjer for udvisning af personer, der har opholdt sig her i landet. De regler, vi hidindtil har haft, har ikke været gode nok, og meget har været overladt til et administrativt skøn.

Den nu efterhånden i dag meget omtalte delbetænkning fra fremmedlovsudvalget er der jo i hvert fald nogle af os der indtil videre er afskåret fra at drøfte, men vi vil med interesse se på, hvilke bestemmelser man fra udvalgets side mener at der skal komme ud heraf. Jeg tror, det er nyttigt, at vi meget hurtigt får taget fat på dette problem.

Hr. Stetter skrev i en artikel i Jyllands-Posten den 3. august, at han på det konservative folkepartis vegne henstillede, at en hvilken som helst narkotikakriminalitet begået af fremmede statsborgere her i landet skulle medføre udvisning af landet med øjeblikkelig virkning, og som sin særlige personlige holdning tilføjede hr. Stetter, at denne sanktion efter hans mening også skulle gælde for udlændinge, der i fremtiden opnår dansk indfødsret.

Hr. Brixtofte har her fra talerstolen for kort tid siden sagt, at han regnede med, jeg ville tage afstand fra hr. Stetters udtalelser. Det skulle jeg nok finde på at gøre, hvis der var grund til det. Hr. Brixtofte behøver slet ikke spørge mig om sligt. Det gør jeg naturligvis ikke. For det første har jeg gengivet her, hvad hr. Stetter som sin egen mening har sagt om forholdene, og for det andet er der ingen tvivl om, at det er en virkelig dyb overbevisning hos ham og for resten også